

328. Uwielbiam Cię, błogosławię Cię

^D Uwielbiam Cię, ^h błogosławię Cię

^e Swym Duchem ogarnij mnie. ^{A7}

^D Uwielbiam Cię, ^h chcę widzieć Twoją Świętą twarz

^G I w miłość ^{A7} Twoją ^D wtopić się.

329. Matko o twarzy jak polska ziemia

^d Ref. Matko o twarzy jak polska ziemia ^g czarnej,

^C Matko i twarzy jak polska ziemia ^F znaczonej ^{A7} bliznami.

^d Do serca swego jak Syna ^g nas przygarnij,

^C Królowo nasza, ^F tarczo obronna, ^{A7} módl się za nami.

^d 1. Próżno ^C niejeden ^F wróg ^g wkładał ^F zbroje, ^{A7}

By dzieci ^F twoje ^g zniewolić, ^F ojczyznę ^{A7} zabrać im.

^d Ty ^C Choć ^F bez ^g zbroi ^C i ^F bez ^F oręża, ^F zawsze ^F zwyciężasz.

^g By ^F wskazać, ^{A7} że ^F pokój ^{A7} daje ^F Syn.

2. Próżno ^F pragnęli ^F z ^F serca ^F Cię ^F wyrzucić ^F
Pokój ^F zakłócić, ^F odebrać ^F nadzieję ^F – ^F wiary ^F znak.
Bo ^F kto ^F Cię, ^F Matko, ^F kochać ^F nie ^F umie,
Ten ^F nie ^F rozumie ^F dlaczego ^F przy ^F Tobie ^F Trwamy ^F tak.

3. Dziś ^F wróg ^F z ^F ukrycia ^F i ^F bez ^F pancerza,
W ^F serca ^F uderza, ^F nie ^F pozwól, ^F by ^F zniszczył ^F Boga ^F w ^F nas.
Matko, ^F błagamy ^F w ^F czas ^F niespokojny
Broń ^F nas ^F od ^F wojny, ^F wierzymy ^F – ^F zwyciężysz ^F jeszcze ^F raz.

330. Była cicha (Matka, która wszystko rozumie)

^G 1. Była ^{D7} cicha ^G i ^C piękna ^a jak ^{DD7} wiosna, // ^C żyła ^a prosto, ^{DD7} zwyczajnie ^{DD7} jak ^{DD7} my.

^G Ona ^{D7} Boga ^G na ^G świat ^G nam ^G przyniosła

^{A7} i ^{D7} na ^{D7} ziemi ^{D7} wśród ^{D7} łez, ^{D7} nowe ^{D7} dni ^{D7} zajaśniały.

^G Ref.: ^C Matka, ^G która ^G wszystko ^G rozumie,

^a sercem ^C ogarnia ^{D7} każdego ^{D7} z ^{D7} nas,

^G Matka, ^C zobaczyć ^G dobro ^G w ^G nas ^G umie,

^a Ona ^{D7} jest ^G z ^G nami ^G w ^G każdy ^G czas.

2. Dzisiaj ^F światu ^F potrzeba ^F dobroci, ^F by ^F niepokój ^F zwyciężyć ^F i ^F zło,
Trzeba ^F ciepła ^F co ^F życie ^F ozłoci,
Trzeba ^F Boga ^F – ^F więc ^F ludziom ^F nieśmy ^F Go ^F – ^F tak ^F jak ^F Ona.

3. Życie ^F niesie ^F ze ^F sobą ^F cierpienia ^F zewsząd ^F krzyże, ^F zawody ^F i ^F ból,
Serce ^F ludzkie ^F wśród ^F mąk ^F udręczenia
Ma ^F nadzieję, ^F że ^F Ona ^F czuwa ^F i ^F kocha.

331. Na początku Bóg stworzył

^C Na ^G początku ^G Bóg ^G stworzył ^G niebo, ^G ziemię ^G i ^G światło.

^d Porozdzielał ^C toń ^a wód ^a i ^a sklepienie ^a niebieskie.

^C Dał ^G rośliny, ^G zwierzęta, ^G błyszczące ^G planety

^a potem ^a był ^a człowiek.

Pierwszy ^F dzień ^F pracował, ^F drugi ^F dzień ^F /klaszczy 3 razy/
Trzeci ^F dzień ^F pracował, ^F czwarty ^F dzień. ^F /klaszczy 3 razy/
Piąty ^F dzień ^F pracował, ^F szósty ^F dzień ^F /klaszczy 3 razy/
W ^F siódmym ^F odpoczywał.